

ת"פ 52392/10/14 - מדינת ישראל נגד יעקב אדמוב, אנטון נייז'פנקו (נידון), אבדלים אבדלימוב

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 52392-10-14 מדינת ישראל נ' אדמוב(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יעקב אדמוב (עציר)
2. אנטון נייז'פנקו (נידון) (עציר)
3. אבדלים אבדלימוב

הנאשמים

גזר דין
(נאשם 3)

כתב האישום

1. נאשם 3 הודה בכתב אישום המייחס לו עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב וניסיון להונאה בכרטיס חיוב, עבירות בניגוד לסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו 1987 (וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) ועבירה של החזקת נכס חשוד בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 24.9.14 נכנס נאשם 2 לחדרו של המתלונן שמתגורר בישיבה וגנב פלאפון, כסף מזומן וכרטיס חיוב. מיד ובהמשך פגש נאשם 2 את נאשם 3 ברחוב והציע לו לקנות את הפלאפון הגנוב ולעשות שימוש בכרטיס החיוב הגנוב. למחרת, ביום 25.9.14 פגש נאשם 3 את נאשם 1 והציע לו לעשות שימוש בכרטיס ולמשוך באמצעותו כסף וכך ניגשו השניים לכספומט ומשכו ₪ 400 אשר חילקו ביניהם בחלקים שווים.

בהמשך, בין התאריכים 25.9.14-28.9.14, משכו הנאשמים 4 פעמים סכום של ₪ 400 בכל פעם באמצעות כרטיס האשראי, ובסך הכל ₪ 1600 וניסו עוד 7 פעמים למשוך כספים נוספים בסכומים של ₪ 400-1500 בכל פעם. נסיון ההונאה נפסק ביום 29.9.14, עת נבלע הכרטיס על ידי הכספומט בעקבות דיווח על גניבת הכרטיס. במעשיו של נאשם 3 כמתואר לעיל החזיק נאשם 3 בכרטיס חיוב אשר היה לו חשד סביר כי הוא גנוב.

הסדר הטיעון

עמוד 1

2. ביום 24.9.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן אך לא יורשע בו. עוד סוכם שהנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן את שאלת ההרשעה. ככל שהתסקיר חיובי, ההגנה תעתור להימנע מהרשעה ואילו המאשימה תגביל עצמה ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות. עוד הוסכם כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר.

תסקירי שירות המבחן

3. ביום 11.4.16 הודיע שירות המבחן כי הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה לו ולא יצר קשר ולפיכך לא הוגש תסקיר בעניינו.

4. בתסקיר מיום 17.1.17 הודיע שירות המבחן כי הנאשם הגיב בתוקפנות לדרישה למסור בדיקת שתן, בהמשך שינה דעתו והסכים למסור בדיקה, אך בפועל לא התייצב לבצע הבדיקה, לא פנה ליחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות ולא יצר קשר.

שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 23, רווק, מתגורר כמספר חודשים בבית דודתו, עובד שכיר במפעל, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, במהלך שירותו הצבאי ציין כי נשפט בגין עבירות החזקה ושימוש בסמים וריצה מאסר בפועל בכלא צבאי.

שירות המבחן ציין כי הגם שהנאשם לקח אחריות על מעשיו באופן פורמלי, הפחית מחומרתם וטען כי פעל לסייע לשותפיו, ולא עשה שימוש בכסף בעצמו.

שירות המבחן ביקש לשלב הנאשם בהליך אבחון וטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות אך מבירור שביצע עלה כי הנאשם לא התייצב במסגרתם. לאור מאפייני אישיותו ובהעדר הליך טיפולי שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. בשל העדר שיתוף פעולה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

לנוכח אי הגעתו לבדיקות שתן ואי התייצבותו ביחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

5. בתסקיר מיום 25.10.17 חזר שירות המבחן וציין כי קיימת אי בהירות בנוגע לדפוסי השימוש שלו בסמים כיום, וכי קיימת אמביוולנטיות ביחס לנכונות הנאשם להתגייס להליך טיפולי.

ככל שהנאשם יהיה מעוניין לשתף פעולה המליץ שירות המבחן עד דחיה למשך 4 חודשים על מנת לבחון מחויבותו להליך זה.

6. בתסקיר מיום 24.12.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה לו בלשכה לשירותים חברתיים, כי ניתק קשר עם שירות המבחן וניסיונות רבים ליצור עימו קשר לא צלחו. לפיכך שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות להליך טיפולי ועל כן שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ על ענישה בשמות מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה הגיש את הרשעתו הקודמת של הנאשם, הפנה לחומרת העבירות, טען כי מתחם העונש

ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, הפנה לפסיקה התומכת בטיעוניו, טען כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים לאי הרשעה, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ועתר להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם קרי 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שימצא מתאים, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי למתלונן.

8. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, הסביר שהנאשם סבר כי אם ימזער את חלקו בפני שירות המבחן אזי שירות המבחן יעדן את עמדתו. ב"כ הנאשם טען כי המתחם נע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשם התייחס לחלקם של האחרים בעבירות, לעברם הפלילי ולעונש שנגזר עליהם בפרשה זו. ב"כ הנאשם ביקש שלא ליתן משקל להרשעתו הקודמת של הנאשם, לאור התיישנותה. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט את תעודת השחרור של הנאשם מצה"ל ותלוש משכורת של הנאשם. ביקש להימנע מהרשעתו.

דין

9. כתב האישום מספר שימושים וניסיונות שימוש בכרטיס חיוב. עסקין באותו כרטיס חיוב, השימוש והניסיונות לשימוש נעשו בסמיכות זמנים בתקופה של 4 ימים. עסקין במסכת עבריינית אחת, על כן יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל הפרשה.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם שמירה על רכושו של אדם ועל הליכי המסחר התקינים.

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך- בינוני. זאת בשים לב למספר השימושים שבוצעו בכרטיסי החיוב, ולמספר ניסיונות השימוש אשר נפרסו על פני כ-5 ימים עוקבים, ומנגד לכך שסכום כל השימושים שצלו הסתכם בסך של 1,600 ₪.

12. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, לקחתי בחשבון את חלקם של האחרים בפרשה זו, את העובדה כי הרקע לביצוע העבירות הוא פניית נאשם 2, אשר גנב את כרטיס החיוב לנאשם 3 וזאת לצורך שימוש בכרטיס החיוב. לקחתי בחשבון כי העבירות בוצעו בצוותא חדא. לקחתי בחשבון כי בוצעו 11 שימושים וניסיונות שימוש בכרטיס החיוב. לקחתי בחשבון כי סכום הגניבה הגיע לכדי 1,600 ₪. אין מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום רב, עם זאת קדם תכנון לביצוע העבירות של השימוש בכרטיס פעם אחר פעם.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר ממושך. ראו למשל:

· רע"פ 1579/16 **ספיאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.2.16), המבקש הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון לקבלת דבר במרמה וקבלת דבר במרמה. המבקש ביצע רכישות שונות ממספר בתי עסק בערים שונות תוך שימוש ב-7 כרטיסי חיוב של אחרים. המבקש נדון ל-24 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

ע"פ (מחוזי חי') 19483-11-15 **קזדרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.12.15), המערערים הודו והורשעו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר. המערערים עשו שימוש (בצוואת) בכרטיס אשראי ב-3 הזדמנויות שונות בסכום כולל של כ-800 ₪ וכן זייפו חתימת בעלת הכרטיס. המערערים נדונו למאסר על תנאי, של"צ וענישה נלווית. בית המשפט קמא דחה בקשתם להימנע מהרשעה. ערעור שהגישו לבית המשפט המחוזי על ההחלטה להותיר להרשעה על כנה, נדחה.

עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בתקדין, 21.9.14), הנאשם הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ג (ירושלים) 56116-06-14 **קשקוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בתקדין, 13.11.14), הנאשם גנב במציאה נרתיק עם אישור כניסה לאוניברסיטה, כרטיס אשראי ומסמכים נוספים, השתמש בכרטיס האשראי בסך של 217 ₪, זייף אישור כניסה לאוניברסיטה בכך שהדביק את תמונתו שלו על הכרטיס. נדון למאסר על תנאי ושל"צ.

עפ"ג (מרכז) 12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.3.13), המערער הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים ועבירות נוספות. המערער נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מרכז) 48029-06-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.9.12), המערער הורשע בשבעה אישומים בגין ביצוע 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 71 עבירות של קבלת דבר במרמה, וכן עבירות של גניבת כרטיס אשראי. המערער נדון ל-24 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה בהסכמה לאחר שקוזז מהמאסר תקופת המעצר.

עפ"ג (י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נ' מדינת ישראל**. הנאשם בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ראו גם ע"פ (חיפה) 6240-11-08 **מדינת ישראל נ' אברהמי**; ע"פ (מחוזי נצ') 1132/07 **אבו חמיס נ' מדינת ישראל**; ת"פ (עכו) 45189-04-12 **מדינת ישראל נ' טונס**; ת"פ (י-ם) 17880-11-10 **מדינת ישראל נ' ישראלי**, ת"פ (נת') 28709-08-11 **מדינת ישראל נ' דבש**; ת"פ (אשק') 20439-11-11 **מדינת ישראל נ' ערגי**. ת"פ (י-ם) 31492-11-14 **מדינת ישראל נ' לוי**; ת"פ (ת"א) 13863-12-12 **מדינת ישראל נ' דניאל**; ת"פ (ראשל"צ) 50564-12-12 **מדינת ישראל נ' ברוק**, תפ (רמלה) 48359-10-12 **מדינת ישראל נ' עמרואח**; תפ (כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' ציאני**; ת.פ. 30765-08-11 (רמלה) **מדינת ישראל נ' אמרה**.

14. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

שאלת ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית

המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

16. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

הגם שנסיבות ביצוע העבירות אינן ברף חומרה גבוה באופן יחסי לעבירות הרכוש וההונאה בכרטיסי חיוב, ועל אף גילו הצעיר, עדיין לא עמד הנאשם בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקומו, פרנסתו או עתידו.

הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא עבר הליך טיפולי או שיקומי, למרות הזדמנויות רבות שניתנו לו. הנאשם לא הוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה, ועל אף היותו "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה. (ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל) לנאשם הרשעה קודמת, הגם שמבית דין צבאי. בגינה אף ריצה עונש מאסר. הרשעתו טרם התיישנה במועד ביצוע העבירה, כך שהנטל שמוטל עליו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי בנסיבות תיק זה הוא כפול ומכופל. אף שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ בנסיבותיו של הנאשם על הימנעות מהרשעה. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתוח לאור האמור מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם.

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיעה אותו בעבירות של הונאה בכרטיסי חיוב וניסיון להונאה בכרטיסי חיוב, עבירות בניגוד לסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו 1987 (וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) ועבירה של החזקת נכס חשוד בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ח, 14/02/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין לנאשם 3

עמוד 5

בנסיבות שבפני אין הצדקה לסטיה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

17. בבואי לגזור את עונשו של נאשם 3 בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את נטילת האחריות על מעשיו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה.
- את גילו הצעיר. הנאשם היה בן 21 במועד ביצוע העבירה - "בגיר צעיר".
- לקחתי בחשבון כי אין לנאשם הרשעות קודמות, אך לחובתו הרשעה מאוחרת בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, בגינה נדון בבית דין צבאי לעונש מאסר.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות (למעלה מ-3 שנים).
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני בא כוחו.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות, וכי בשל אי שיתוף פעולה לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
- לקחתי בחשבון את עיקרון אחידות הענישה ואת העובדה כי על נאשם 1, אשר חלקו בפרשה דומה לזה של נאשם 3, הוטלו 2 חודשי מאסר לריצוי במצטבר. יודגש כי לחובת נאשם 1 היו 3 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות רכוש.

18. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשו של הנאשם

16. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום את העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 3,000 להימנע מביצוע העבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש וזאת למשך שנתיים מהיום.
- ג. קנס בסך ₪ 360 או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 60 יום.

ד. פיצוי למתלונן, איתמר אביר, ע"ת 1 בסך 800 ₪.

הפיצוי ישולם תוך 30 יום.

ככל שקיים פיקדון בתיק זה או בתיק המעצר שקשור לו, יקוזזו סכום הפיצוי והקנס מהפיקדון, היתרה תושב לנאשם וזאת בכפוף לכך שאין עיקולים על הפיקדון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ח, 14/02/2018 במעמד הנוכחים.